

мѣна: не бойсе: отъ тѣка на тамъ
ще да ловишъ человекѣы.

11 И като извлекоха и двѣ
те гемѣи на земла та, вставиша
сичко, и отидоха по него.

12 И като беше Исусъ въ
единъ градъ, ето че дойде нѣ-
кой человекъ, който беше пѣ-
ленъ съ проказа: и като виде
Исуса, падна на лице то си до-
лъ, и молешемъсе, и дѣмаше: Гос-
поди, ако щешъ можешъ да ме
вчистиши.

13 Я Исусъ си простре рѣка
та, и пофана го, и рече: щемъ,
вчистисе, и тоа часъ се махна
отъ негъ проказа та:

14 И той мѣ заповѣда да
не каже никомъ: но иди та се по-
кажи на свѣщеникитъ, и при-
неси даръ за вчистиеніе то си, ка-
квото е заповѣдалъ Моусей, за
свидѣтелство имъ.

15 И по много се прочѣваше
за него: и собирахасе много на-
роди да слѣшатъ, и да се ис-
цѣлаватъ отъ негъ отъ коле-
сти те си.

16 Но той отхождаше въ пѣ-
стына, та се молеше.

17 И быде въ единъ отъ дни
те, и той съчеше: и седеха фа-
рісеи теи законоучители те, кои-
то бѣха дошли отъ секое село
Галілейско и Іудейско и Іеруса-
лимско: и сила та Господна ги
исцѣлаваше.

18 И ето, мѣжѣ носеха на
одръ едного человекъ, който бе-
ше разслабленъ: и искаха да го

внесатъ, и да го тѣратъ предъ
негъ.

19 И понеже не найдоха отъ
гдѣ да го внесатъ, заради на-
родатъ, качихасе горе на покро-
ватъ, и презъ керамиды те го
спѣстнаха долъ съ оджратъ на
средъ предъ Исуса.

20 Я Исусъ като имъ виде
вѣра та, рече на разслабленны-
ятъ: человекъ, прощаватъ ти се
грѣховѣ те.

21 И фанаха книжници те
и фарісеи те да помышлаватъ,
и да говорятъ: кой е тоа цюто
хвали: кой може да прощава грѣ-
хове, токму единъ Богъ.

22 Я Исусъ като разсмѣ по-
мышленіа та имъ, отговори, и
рече имъ: цю помышлавате въ
сердца та си.

23 Що е полеснъ да рече нѣ-
кой: прощаватъ ти се грѣхове
те: или да рече: стани та ходи.

24 Но да познаете, защо сынъ
человѣческій има власть да про-
щава грѣхове на земла та, (ре-
че на разслабленныятъ): тебе
дѣмамъ, стани та си земи одж-
ратъ и иди си въ къща та.

25 И тоа часъ стана предъ
нихъ, и като зе онова на което
лежеше, отиде си въ къща та
слава Бога.

26 И созе страхъ сички те,
и говореха: че видехме многъ че-
дны днесъ.

27 И послѣ излѣзе вѣнъ, и
виде едного гюмръкѣа, име то мѣ
Левій, който седеше на гюмрък-